

Idescat

Classificació
catalana
d'ocupacions
2011
(CCO-2011)

Comunicacions

[3]

Edita:
Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
Via Laietana, 58
08003 Barcelona
<http://www.idescat.cat>
1a. edició: Barcelona, març del 2014
B 8729-2014

El contingut d'aquesta obra —excepte les imatges— està subjecta a una llicència de Reconeixement-No comercial-Sense obres derivades 3.0 Espanya de Creative Commons.

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca>

Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011)

Índex

Les classificacions estadístiques

Què són i per a què serveixen?.....	5
Per què canvien?.....	5

La Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011)

Quin és el seu marc jurídic?	6
On s'utilitza?	6
Quins són els seus antecedents?.....	7
Quins són els seus conceptes principals?.....	8
Quines són les seves característiques i els canvis que incorpora?	10
Com es pot consultar?.....	17
Què es pot consultar?	18

Les classificacions estadístiques

Què són i per a què serveixen?

Les classificacions estadístiques són instruments lògics que ordenen i categoritzen característiques de la realitat econòmica i social. En són un exemple les ocupacions, que es classifiquen d'acord amb el nivell de qualificació. La finalitat d'aquests instruments d'homogeneïtzació estadística és garantir la comparabilitat de la informació estadística en l'espai i el temps, a més de contribuir al procés de normalització de la terminologia catalana.

Les classificacions estadístiques són estructures elaborades amb l'objectiu de poder agrupar unitats homogènies, segons un criteri definit, en una mateixa categoria. Amb això s'aconsegueix que un conjunt d'informació pugui ser tractat a través d'un codi i faciliti les anàlisis estadístiques i la interpretació de les dades.

Les unitats que agrupen una classificació d'aquest tipus són les ocupacions, les quals es defineixen per un conjunt de tasques característiques.

Per què canvien?

Per adaptar-se a una realitat canviant que incorpori els canvis que s'han produït des de la versió anterior. En el cas de la Classificació catalana d'ocupacions, l'anterior classificació d'ocupacions era del 1994. Evidentment, l'entorn de les ocupacions ha canviat substancialment des d'aquesta data, principalment des del punt de vista dels processos productius, on les noves tecnologies –sobretot Internet– han produït un impacte important en els mètodes de treball en gairebé tots els àmbits. Especialment el sector de les TIC s'ha desenvolupat enormement i, en conseqüència, té una presència més gran. D'altra banda, la cada vegada major globalització social i econòmica fa més necessari l'intercanvi d'informació normalitzada i comparable internacionalment. És per això que les classificacions són elements imprescindibles. Per tal de respectar un equilibri entre una certa estabilitat d'aquestes i el reflex de la realitat socioeconòmica, les classificacions solen ser revisades cada 15 o 20 anys.

La Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011)

Quin és el seu marc jurídic?

A Catalunya les classificacions estadístiques oficials s'aproven mitjançant un decret del Govern de la Generalitat de Catalunya. En el cas de la CCO-2011, el 8 de març de 2012 es va publicar el Decret 27/2012, de 6 de març, pel qual s'aprova la Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011), i que va entrar en vigor 20 dies després d'haver-se publicat.

D'acord amb l'article 2 del Decret 27/2012, de 6 de març, pel qual s'aprova la CCO-2011, aquesta Classificació és d'ús obligatori en l'àmbit de l'estadística oficial catalana, en les relacions administratives de la Generalitat de Catalunya i en tota la documentació administrativa derivada de l'activitat de les administracions públiques catalanes en què figurin ocupacions, independentment del seu aprofitament estadístic.

La Classificació s'utilitzarà en l'àmbit estadístic de forma generalitzada en aquelles enquestes que preguntin l'ocupació en les seves possibles modalitats: ocupació actual o última ocupació abans de la desocupació, ocupació principal o ocupació secundària, etc. Així, concretament, exemples de la utilització de la CCO-2011 són l'Enquesta de població activa, l'Enquesta anual d'estructura salarial, l'Enquesta d'estructura salarial (quadriennal), l'Enquesta de condicions de vida i l'Enquesta de pressupostos familiars, pel que fa a estadística oficial.

El procés d'oficialització de les classificacions estadístiques en el sistema estadístic català compta habitualment amb la col·laboració dels departaments de la Generalitat de Catalunya i d'altres agents participants en el Pla estadístic de Catalunya.

On s'utilitza?

La CCO-2011 s'utilitzarà de forma general en les enquestes que demanin quina és l'ocupació en les seves possibles modalitats: ocupació actual o última ocupació abans de la desocupació, ocupació principal o ocupació secundària, etc. Concretament, el seu ús és fonamental en l'Enquesta de població activa, l'Enquesta d'estructura salarial, l'Enquesta de condicions de vida i l'Enquesta de pressupostos familiars.

Quins són els seus antecedents?

Podem situar els antecedents de la Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011) en la Classificació internacional uniforme d'ocupacions 2008 (CIUO-2008), d'àmbit internacional, i en la Classificació nacional d'ocupacions 2011 (CNO-2011), d'àmbit estatal, i amb les quals es garanteix la doble correspondència.

L'Oficina Internacional de Treball (OIT) va revisar la seva Classificació internacional uniforme d'ocupacions, anomenada CIUO-2008, que va ser aprovada a la reunió d'experts en estadístiques del treball de l'OIT al setembre del 2008, amb l'objectiu d'actualitzar la versió de l'any 1988, la CIUO-1988. En l'àmbit comunitari, la Unió Europea va adoptar directament aquesta Classificació. A més, a la Unió Europea la variable ocupació ha guanyat importància, des del punt de vista estadístic, en ser considerada com una variable social nuclear en el sistema d'estadística sociodemogràfica, la qual cosa obliga a mantenir actualitzada la seva estandardització i nomenclatures associades.

En l'àmbit estatal, cal assenyalar que l'Institut Nacional d'Estadística (INE) va realitzar l'adaptació d'aquesta classificació internacional mitjançant l'aprovació de la Classificació nacional d'ocupacions 2011, anomenada CNO-2011, amb el Reial decret 1591/2010, de 26 de novembre, que va entrar en vigor l'1 de gener de 2011. L'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) va participar de manera activa, des del novembre del 2004, en el grup de treball d'àmbit estatal format per l'INE i les comunitats autònomes sobre les classificacions d'ocupacions, a fi d'elaborar la CNO-2011 a partir de la CIUO-2008 adoptada per l'OIT. L'adaptació de la CNO-2011 a la CIUO-2008 garanteix la coherència dels codis d'Espanya amb els codis dels països de la Unió Europea i de la resta del món.

Simultàniament, l'Idescat també va elaborar l'adaptació de la nova classificació estatal d'ocupacions a l'estadística oficial catalana. El procés d'oficialització de classificacions i nomenclatures estadístiques en el sistema estadístic català compta habitualment amb la col·laboració dels departaments de la Generalitat de Catalunya i d'altres agents participants en el Pla estadístic de Catalunya. Fruit d'aquesta col·laboració, a principis de l'any 2011, una vegada aprovada la classificació internacional (CIUO-2008) i estatal (CNO-2011), es va iniciar un procés de consulta al sistema estadístic català per tal d'elaborar l'estructura completa de l'adaptació catalana, procés que va permetre recollir, entre d'altres, diverses aportacions dels departaments de Benestar Social i Família, Empresa i Ocupació, Interior, Justícia i Salut.

El 8 de març de 2012 es va publicar el Decret 27/2012, de 6 de març, pel qual s'aprova la Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011), que va entrar en vigor 20 dies després d'haver-se publicat, i que garanteix la doble correspon-

dència amb les classificacions homòlogues d'àmbit estatal i internacional.

Quins són els seus conceptes principals?

La Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011), en el marc de la CIUO-2008, es basa en dos grans conceptes: el del tipus de treball realitzat, és a dir, el lloc de treball, i el de la competència.

El lloc de treball –definit com un conjunt de tasques que una mateixa persona compleix o es pressuposa que ha de complir– constitueix la unitat estadística de la CIUO-2008. Un conjunt de llocs de treball les tasques dels quals tenen una gran similitud constitueixen una ocupació. Les persones es classifiquen per ocupació en funció de la seva relació amb un lloc de treball passat, present o futur.

Les competències –definides com la capacitat d'acomplir les tasques inherents a un lloc de treball determinat– es caracteritzen, d'acord amb els objectius de la CIUO-2008, per les dues dimensions següents:

El nivell de competències, que està en funció de la complexitat i la diversitat de les tasques.

L'especialització de les competències, que es relaciona amb l'amplitud dels coneixements que s'exigeixen, les eines i les màquines que s'utilitzen, el material sobre el qual es treballa o amb el qual es treballa, així com amb la naturalesa dels béns i serveis que es produeixen.

El concepte de nivell de competències s'aplica sobretot al nivell superior de la classificació (un dígit) com a criteri per distingir entre els 10 grans grups. Això condueix al fet que vuit dels deu grans grups de la CIUO-2008 contenen ocupacions només en un dels quatre nivells de competències. En el quadre 1 figura la correspondència entre els grans grups de la CIUO-2008 i el nivell de competències.

Quadre 1. Grans grups de la CIUO-2008 amb indicació del nivell de competències

Grans grups de la CIUO-2008	Nivell de competències
1. Directors i gerents	3r i 4t
2. Professionals científics i intel·lectuals	4t
3. Tècnics i professionals de nivell mitjà	3r
4. Personal de suport administratiu	2n
5. Treballadors dels serveis i venedors de comerços i mercats	2n
6. Agricultors i treballadors qualificats agropecuaris, forestals i pesquers	2n
7. Oficials, operaris i artesans d'arts mecàniques i d'altres oficis	2n
8. Operadors d'instal·lacions i de màquines, i muntadors	2n
9. Ocupacions elementals	1r
0. Ocupacions militars	1r, 2n i 4t

1r (CINE 1) Ensenyaments de primer grau, el qual comença generalment a l'edat de 5, 6 o 7 anys i sol abastar uns 5 anys.

2n (CINE 2 i 3) Ensenyaments de segon grau. El primer cicle comença a l'edat d'11 o 12 anys i sol comprendre 3 anys, i el segon comença a l'edat de 14 o 15 anys i abasta, també, uns 3 anys.

3r (CINE 5) Ensenyaments de grau superior, el qual comença a l'edat de 17 o 18 anys i abasta uns 4 anys i condueix a l'obtenció d'un primer cicle universitari (diplomatura).

4t (CINE 6 i 7) Ensenyaments de grau superior, el qual comença a l'edat de 17 o 18 anys i abasta 4 anys o més i condueix a l'obtenció d'un segon cicle universitari (llicenciatura).

El grup de directors i gerents conté ocupacions dels nivells de competència 3r i 4t i el gran grup d'ocupacions militars conté ocupacions del 1er, 2n i 4t nivell.

En aquells casos en què s'utilitzen els requisits de formació i educació formals per mesurar el nivell de competències d'una ocupació, aquests requisits es defineixen d'acord amb la Classificació internacional normalitzada de l'educació 1997 (CINE-1997). D'aquesta manera es manté el criteri utilitzat a la CIUO-1988 per a la determinació del nivell de competències.

Quines són les seves característiques i els canvis que incorpora?

La CCO-2011 consta de 10 grans grups d'ocupacions, tres dels quals han sofert canvis significatius respecte a la CCO-1994.

La Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011) és el resultat de l'adaptació a la Classificació nacional d'ocupacions 2011 (CNO-2011), elaborada per l'Institut Nacional d'Estadística (INE).

La CNO-2011 és un sistema de codificació que té per objectiu el tractament de la informació sobre ocupacions de manera uniforme a efectes estadístics, tal com es recull a l'article 2 del Reial decret 1591/2010, de 26 de novembre, pel qual s'aprova. Per complir adequadament aquest objectiu general, la CNO-2011 ha de permetre una codificació que reflecteixi de manera tan fidedigna com sigui possible la realitat estatal entorn de les ocupacions i, al mateix temps, ha d'assegurar la comparació internacional, cosa que implica que sigui compatible amb la CIUO-2008. Aquestes dues característiques, a vegades, poden ser difícils de conciliar, raó per la qual, en aquests casos, la CNO-2011 reflecteix un compromís entre totes dues. L'elaboració de la CNO-2011 s'ha plantejat com una adaptació de la CIUO-2008 a la situació espanyola.

Les rúbriques de la CNO-2011 es distribueixen en 5 nivells diferents, de manera que cadascuna de les rúbriques d'un determinat nivell es forma per l'agregació d'un nombre de rúbriques del nivell immediatament inferior. En una estructura jeràrquica, cada nivell, considerat individualment, és una classificació completa del conjunt d'ocupacions. Aquesta característica proporciona a la CNO-2011 una gran versatilitat, ja que permet triar el nivell més adequat a cada ús. Es compleixen simultàniament les dues propietats següents:

Qualsevol ocupació es classifica en una i només una de les rúbriques d'un determinat nivell de la CNO-2011 (exclusivitat).

El conjunt de les ocupacions incloses en totes les rúbriques del nivell esmentat equival a l'univers d'ocupacions (exhaustivitat).

S'ha adoptat el marc conceptual de la CIUO-2008, de manera que els criteris de classificació utilitzats en l'elaboració i aplicació de la CNO-2011 són els mateixos que els de la CIUO-2008. A la CNO-2011 s'han aplicat els principis d'equilibri i harmonització, s'ha facilitat el manteniment de les sèries històriques i com s'ha de respectar l'equilibri entre una certa estabilitat de la CNO-2011 i el reflex de la realitat socioeconòmica nacional. Aquesta classificació acostuma ser revisada cada 15 o 20 anys.

L'adaptació de la CIUO-2008 a la realitat espanyola ha suposat l'ampliació del nombre de rúbriques a diferents nivells, l'elevació de nivell d'alguns grups, la

consideració dels treballadors per compte propi, la fusió de rúbriques amb un nombre molt baix d'efectius i l'acceptació del concepte de l'ocupació com a variable nuclear.

Tal com es pot observar en el quadre 2, la CCO-2011, igual que la CNO-2011, està estructurada de forma jeràrquica piramidal en quatre nivells d'agregació més un d'intermedi.

Quadre 2. Estructura jeràrquica de la CCO-2011

Nom	Nivell	Nombre de rúbriques	Identificació
Grans grups	Primer	10	Codi numèric d'1 dígit
Grups principals	Intermedi	17	Codi alfabètic d'1 dígit
Subgrups principals	Segon	62	Codi numèric de 2 dígits
Subgrups	Tercer	170	Codi numèric de 3 dígits
Grups primaris	Quart	506	Codi numèric de 4 dígits

Principals canvis de continguts a la CCO-2011 en relació amb la CCO-1994

La necessitat d'un canvi en la classificació obeeix a diverses raons com són: millorar els criteris de classificació, esmenar problemes detectats en l'aplicació de la classificació anterior i, molt important, adaptar-se a l'univers actual d'ocupacions que ha canviat respecte al corresponent a la CCO-1994 per diversos motius, com ara l'evolució de les tecnologies o els mètodes de treball. La introducció dels canvis es tradueix en una modificació més o menys important de l'estructura. A continuació es descriuen alguns dels principals canvis efectuats en la classificació.

Canvi en el nombre de categories: La CCO-2011 està més agregada que la CCO-1994, sobretot a nivell de 3 dígit (vegeu quadre 3). D'aquesta manera es produeix una reducció de gairebé el 18% en el nombre de subgrups. Aquesta reducció és paral·lela a la produïda a la CIUO-2008 i és el resultat de reequilibrar l'estructura després dels nombrosos moviments de grups realitzats a la revisió. A nivell de grups primaris es produeix una lleugera desagregació, ja que el nombre de grups primaris s'incrementa en un 4% aproximadament. Així, encara que es mantinguin els 10 grans grups i les seves denominacions, el contingut d'aquests s'ha alterat i, per tant, s'ha produït una modificació significativa en l'estructura (vegeu quadre 4).

Quadre 3. Comparativa d'estructures CCO-1994 i CCO-2011 (I)

Nivell	Nom	Tipus	Longitud	CCO-1994	CCO-2011	
Primer	Grans grups	Numèric	1	10	10	=
Intermedi	Grups principals	Alfabètic	1	19	17	↓
Segon	Subgrups principals	Numèric	2	66	62	↓
Tercer	Subgrups	Numèric	3	207	170	↓
Quart	Grups primaris	Numèric	4	482	506	↑

Quadre 4. Comparativa d'estructures CCO-1994 i CCO-2011 (II)

CCO-1994			CCO-2011	
1	Personal directiu de les empreses i de les administracions públiques	→	1	Directors i gerents
2	Tècnics i professionals científics i intel·lectuals	→	2	Tècnics i professionals científics i intel·lectuals
3	Tècnics i professionals de suport	→	3	Tècnics i professionals de suport
4	Empleats administratius	→	4	Empleats comptables, administratius i altres empleats d'oficina
5	Treballadors de serveis de restauració, personals, protecció i venedors de comerços	→	5	Treballadors de serveis de restauració, personals, protecció i venedors
6	Treballadors qualificats en activitats agràries i pesqueres	→	6	Treballadors qualificats en activitats agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres
7	Artesans i treballadors qualificats de les indústries manufactureres, la construcció i la mineria, llevat dels operadors d'instal·lacions i maquinària	→	7	Artesans i treballadors qualificats, de les indústries manufactureres, la construcció (excepte operadors d'instal·lacions i màquines)
8	Operadors d'instal·lacions i maquinària, i muntadors	→	8	Operadors d'instal·lacions i maquinària, i muntadors
9	Treballadors no qualificats	→	9	Ocupacions elementals
10	Forces armades	→	10	Ocupacions militars

Canvis per col·lectius:

Directors i gerents

Un dels canvis importants que s'ha produït és l'eliminació del criteri de classificació de les empreses segons el nombre d'assalariats. La classificació es basa en el criteri de funció.

Treballadors propietaris a l'hostaleria i el comerç

Hi ha una nova manera de classificar-los: es classifiquen en el gran grup de directors i gerents quan la gestió representa més d'1/3 del temps de treball; en cas contrari, es classifiquen amb el gran grup corresponent, fora d'aquest gran grup.

Ocupacions relacionades amb la salut

S'han agrupat les ocupacions relacionades amb la salut i s'han constituït subgrups principals específics, cosa que ha permès guanyar en visibilitat: 21 Professionals de la salut, 33 Tècnics sanitaris i professionals de les teràpies alternatives i 56 Treballadors que tenen cura de les persones en serveis de salut.

Altres canvis, per exemple, han estat separar els metges en metges de família i altres metges especialistes i els infermers en tres grups primaris.

Ocupacions de les tecnologies de la informació i les comunicacions

S'han constituït els dos subgrups principals professionals de les tecnologies de la informació (subgrup 27) i tècnics de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) (subgrup 38), específics de les TIC.

Tècnics en control de processos i supervisors

S'han creat dos nous grups diferenciats, un de tècnics de control de processos (grup 313) i un altre de supervisors (grup 320), en la seva major part, a partir del trasllat de grups similars ja existents en el grup dels artesans i treballadors qualificats de les indústries manufactureres, la construcció i la mineria i, principalment, en el gran grup dels operadors d'instal·lacions i maquinària, i muntadors.

Ocupacions artístiques i del sector d'espectacles i esports

S'ha traslladat una gran part de les ocupacions artístiques i d'espectacles

existents en el gran grup 3 al gran grup 2, tècnics i professionals científics i intel·lectuals. Per exemple, la CCO-2011 compta amb els grups d'ocupacions artístiques i d'espectacles següents: 292 Escriptors, periodistes i lingüistes, i 372 Esportistes, entrenadors, instructors d'activitats esportives i monitors d'activitats recreatives.

Venedors, caixers i taquillers

Els venedors han incrementat de manera notable el nombre de categories a la CCO-2011 fins a 11 grups primaris. Això es deu, d'una banda, al trasllat al gran grup 5 de diversos grups primaris procedents d'altres grans grups i, d'altra banda, a una major desagregació dels existents. Els caixers i taquillers han variat tant respecte a la seva localització en l'estructura com al nivell que ocupen. A la CCO-2011 aquest grup constitueix un subgrup principal propi: 55 Caixers i taquillers.

Cuiners i altres preparadors de menjars

En l'àmbit dels cuiners, s'han creat dos nous grups d'ocupacions que es distingeixen entre si pel nivell de competències: 3734 Caps de cuina (xefs) i 9320 Preparadors de menjar ràpid.

Operadors de màquines d'oficina

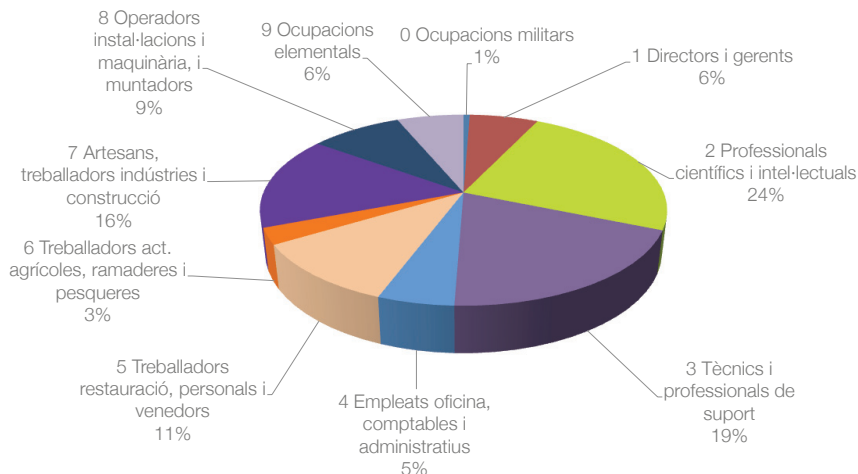
Aquest subgrup ha rebaixat el seu nivell fins a l'actual grup primari 4301 Introdctors de dades. Això és a causa d'una pèrdua d'efectius motivada pel desenvolupament dels sistemes d'automatització dels últims anys i a la necessitat de reequilibrar-ne l'estructura.

Treballadors de les indústries i la construcció

A la CCO-1994 es diferenciava entre operadors d'instal·lacions i operadors de màquines. S'ha observat que aquesta diferenciació entre instal·lacions i màquines era una mica artificial, i s'han fusionat en una única categoria. A més, la diferència entre oficis i operadors de màquines ha deixat de tenir sentit, en alguns sectors, a causa dels canvis tecnològics. En conseqüència, s'han creat categories úniques, per a algunes d'aquestes ocupacions com és el cas de les arts gràfiques. A més dels canvis esmentats anteriorment, s'han produït nombrosos canvis de menor rellevància.

En el quadre 5 es pot observar la distribució en grups primaris (desagregació a quadre dígit) dels diferents grans grups de la CCO-2011.

Quadre 5. Grans grups CCO-2011 i percentatge de grups primaris que contenen (desagregació a quatre dígit)

Un exemple dels canvis que s'han introduït: les ocupacions relacionades amb la salut

Per tal de satisfer les necessitats d'informació sobre les ocupacions relacionades amb la salut de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), la CIUO-2008 i, en conseqüència, la CCO-2011 han revisat aquests epígrafs agrupant les ocupacions relacionades amb la salut i constituint subgrups principals específics, cosa que ha permès guanyar en visibilitat:

21 Professionals de la salut

33 Tècnics sanitaris i professionals de les teràpies alternatives

56 Treballadors que tenen cura de les persones en serveis de salut

Altres canvis rellevants en aquest sector, pel que fa a la CNO-1994, són els següents:

S'han separat els metges en metges de família i altres metges especialistes.

S'han separat els infermers en 3 grups primaris: infermers no especialitzats, infermers obstetricoginecològics i altres infermers especialitzats.

Un nombre significatiu d'ocupacions han estat reclassificades des del gran grup 3 al 2: 2152, 2153, 2154, 2155, 2156 i 2157.

Hi ha una major desagregació de grups primaris en el gran grup 3. Entre aquests, s'han creat els grups 3315, 3316 i 3317 específics de tècnics en pròtesis, part dels quals es classificaven abans en el gran grup 7 com a mecànics d'instruments de precisió (7711 a la CCO-1994).

S'han creat grups específics per a les teràpies alternatives (333).

Com es pot consultar?

Classificacions estadístiques: <http://www.idescat.cat/cat/idescat/classif/>

Català | Castellano | English

idescat [Població](#) [Economia](#) [Societat](#) [Territori](#) **Idescat** [mapa web](#) [contacte](#)

Idescat > Classificacions estadístiques

Classificacions estadístiques

Principals classificacions

Classificacions oficials

- › Classificació catalana d'activitats econòmiques 2009 (CCAE-2009)
- › Classificació catalana de productes per activitats 1996 Revisió 1 (CCPA-96 Rev.1)
- › Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011)
- › Classificació catalana d'educació 2000 (CCED-2000)

Altres classificacions

- › Classificació de productes per al comerç amb l'estranger 2014 (Nomenclatura combinada 2014, NC-2014)
- › Classificació de l'Enquesta Industrial de Productes 2012 (PRODCOM-EIP 2012)
- › Classificació d'explotacions agrícoles segons la seva orientació tecnicoeconòmica 2009 (OTE-2009)
- › Classificació d'activitats i despeses de protecció del medi ambient 2000 (GAPA-2000)

Àmbits temàtics

- › Activitats econòmiques
- › Productes
- › Ocupació
- › Educació
- › Consum
- › Salut

Treballs en curs

- › Revisió de la Classificació catalana de productes per activitats 1996 Revisió 1 (CCPA-1996 Rev.1)

Temes relacionats

La comparabilitat de les classificacions estadístiques queda garantida en l'àmbit internacional per les **Nacions Unides**, en l'àmbit comunitari per l'**Eurostat** i en l'àmbit espanyol per l'**INE**.

A més, en l'àmbit internacional, les Nacions Unides disposen d'organismes específics per elaborar classificacions sectorials com ara l'**OIT** (ocupacions), l'**OMS** (malalties) o la **UNESCO** (educació).

Podem consultar la informació sobre **codis i nomenclatures territorials** en l'apartat [Codis territorials i d'entitats](#) de l'àrea **Territori**.

Què es pot consultar?

Classificació catalana d'ocupacions 2011 (CCO-2011)

<http://www.idescat.cat/Classif/?TC=4&V0=2&V1=111>

Català | Castellano | English

Idescat > Classificacions estadístiques > CCO-2011 (ca)

CCO-2011 (ca) Classificació catalana d'ocupacions. Nivells M

Selecció de classificació | Presentació | Nivells de la classificació | Classificació abreujada | Suport a la codificació | Correspondències | Consulta específica | Criteris implementació | Classificació a EXCEL

Organisme responsable
Àmbit d'aplicació
Referència normativa
Any d'entrada en vigor
Idioma

Institut d'Estadística de Catalunya
Catalunya
Decret 27/2012, de 6 de març
2012
Català

↓ Trieu un nivell

Ordre	Nom	Tipus	Longitud	Nombre rúbriques
1	↳ Grans grups	NUM	1	10
1	↳ Grups principals	ALF	1	17
2	↳ Subgrups principals	NUM	2	62
3	↳ Subgrups	NUM	3	170
4	↳ Grups primaris	NUM	4	506

Descarregar la classificació.

La versió abreujada pretén atendre les necessitats derivades de la seva presentació habitual en taules estadístiques.

La llista d'ocupacions està destinada a facilitar la consulta de la classificació. S'hi presenta una relació d'ocupacions ordenada alfabèticament i el codi assignat a cada ocupació considerada.

La CCO-2011 té correspondències amb l'anterior classificació, la CCO-1994, i amb les seves homòlogues vigents d'ús obligatori en els àmbits estatal (CNO-2011) i internacional (CIUO-2008). La correspondència entre la CCO-2011 i la CCO-1994 suposa codificar cada categoria d'una d'elles segons la categoria més adequada de l'altra.

Glossari

Classificació: Nomenclatura organitzada i ordenada per nivells seguint uns criteris convencionals de classificació que actuen com a directrius de l'estructura, i on cada nivell és una nomenclatura específica del fenomen en estudi.

Competència: Capacitat de dur a terme les tasques inherents a un lloc de treball caracteritzada pel nivell de competència i l'especialització.

Lloc de treball: Conjunt de tasques complertes o que se suposa que seran complertes per una mateixa persona.

Nomenclatura: Llista objectiva de terminologia de les característiques o modalitats que presenta un fenomen en estudi.

Ocupació: Conjunt de llocs de treball les tasques dels quals tenen una gran similitud.

Rúbrica: Element o entrada d'una classificació format per un codi, que pot ser numèric, alfabètic o alfanumèric, i una descripció.